

HET LICHT VAN DE MAAN

Preek door Ds. Fred Elphick

“...het licht der maan zal zijn als het licht der zon, en het licht der zon zal zeventvoudig zijn, als het licht van zeven dagen, ten dage dat de Heer de breuk Zijns volks zal verbinden en de toegebrachte wonde geneest.” (Jes.30:26).

Er kan niet veel mooiers aan de nachthemel te zien zijn dan de maan in zijn verschillende fasen – misschien in silhouet tegen een netwerk van takken in de winter of schijnbaar groter dan normaal en oranje getint tijdens de volle-maan periode.

Maar afgezien van een voorwerp van schoonheid te zijn, is de maan een tijdsmeting. In feite komt het woord “maan” van het begrip “maat” Zowel de Joodse als de Moslim kalenders zijn gebaseerd op de fasen van de maan, die de “maanden meten” . Het woord “maand” komt van dezelfde oorsprong.

Iets dieper gedacht, past dit alles goed bij onze eigen wisselende gemoedsstaten – de verscheidene “fasen” waar we doorheen gaan. Bijvoorbeeld, welk licht wordt geschene op de feiten die we kennen? Welk soort licht is het en hoe variabel is het? Denk aan de twee grote lichten in het verhaal van de schepping. Deze staan voor twee aspecten van ons innerlijk leven, door de Heer geschapen:

“En God zei: Dat er lichten zijn aan het uitspansel des hemels om scheiding te maken tussen de dag en de nacht en dat zij dienen tot aanwijzing zowel van vaste tijden als van dagen en jaren; en dat zij tot lichten zijn aan het uitspansel des hemels om licht te geven op de aarde” en het was alzo. En God maakte de beide grote lichten, het grootste licht tot heerschappij over de dag, en het kleinere licht tot heerschappij over de nacht (Gen.1:14-16).

De Geschriften zeggen dat het grotere licht tot heerschappij over de dag liefde betekent en het kleinere licht tot heerschappij over de nacht is geloof (AC30) . Evenals we genieten van de warmte en het licht, zo is ons binnenste wezen – het uitspansel van de hemel – geleidelijk gevormd is tot het voelen van de liefde en het licht van de hemel.

Maar waarom *twee* lichten – een groter en een kleiner? De Geschriften leggen uit dat onze geest op twee vlakken werkt. Op het hogere vlak is het krachtige leven-gevende licht van de Heer als een zon. Op het lagere vlak, speciaal terwijl we ons leven in de wereld leven, is dat zelfde licht als de maan (zie AC 527:6). En dat is omdat ons natuurlijk leven – onze beleving van alledag in de natuurlijke wereld – pikdonker is wat betreft geestelijke dingen, vergeleken met het heldere licht van de hemel.

Daarom is het soms zo’n worsteling om te begrijpen wat de Heer ons in het Woord wil zeggen. En daarom geeft Hij ons dat “kleinere licht” van hoop en vertrouwen in Hem. Dit, ons geloof – onze visie van wat waar is – kan groeien in verloop van tijd.

Dus lezen we in onze tekst, die de profetie geeft van de komst van de Heer: “...het licht van de maan zal zijn als het licht van de zon, en het licht van de zon zeventvoudig, als het licht van zeven dagen, ten dage dat de Heer de breuk Zijns volks zal verbinden en de toegebrachte wonde geneest”(Jes. 30:26).

Naarmate we proberen volgens Zijn geboden te leven, verbindt de Heer en geneest de effecten van valse en misleidende ideeën en leidt ons naar het licht en de warmte van hemelse liefde. We worden nieuw geschapen.

En geloof het of niet, dit licht en deze warmte zijn de liefde en wijsheid die in het Woord verborgen liggen. Maar er zijn punten die iets dieper wijzen. In het letterlijke verhaal van de schepping werden bijvoorbeeld de zon en de maan pas op de vierde dag geschapen – dat wil zeggen, na de bomen en de planten, die natuurlijk van het zonlicht afhankelijk zijn. Dus hoewel het niemand zal schaden, de zes dagen van de schepping letterlijk te nemen, verwijst de wijze waarop ze beschreven staan, naar een diepere betekenis – de zes dagen van ons opnieuw geschapen worden en de zevende dag van rust, wanneer we naar de hemel gaan. Het is als de zes dagen van werk en de sabbath van rust in de Tien Geboden.

Bovendien, scheen de zon met zevenvoudige kracht toen de Heer op aarde geboren werd, zoals de profetieën schijnen te vertellen? Scheen de maan even helder als de zon? Dat deed ze niet.

Maar wat er *wel* veranderde was het licht in de geesten van de mensen. Na de komst van de Heer konden de mensen geestelijke dingen “zevenvoudig” begrijpen en liefhebben. Want het waren mensen zoals wij, die moeten leren wat waar is, voordat zij kunnen liefhebben wat goed is – het zijn mensen als wij die de Heer kwam redden van de machten der duisternis. In één woord dus, het is de liefde voor het goede dat de zon van onze geest is, en de maan is ons geloof, wat we begrijpen (AC9228).

Dankzij de Komst van de Heer, zijn deze dingen wat in de tijden en seizoenen van ons leven in macht groeit, naarmate we geestelijk vooruitgaan.

We kunnen dus zeggen, dat evenals de maan het licht van de zon weerspiegelt, evenzo ons geloof van onze liefde afhankelijk is, voor wat betreft het licht. Dit is waarom onze visie van de waarheid – ons begrip van wat waar is – toeneemt en afneemt. We weten dat de zichtbare veranderingen in de maan worden veroorzaakt door de schaduw van onze aarde, die daarop valt. Op dezelfde wijze, wanneer we te vooringenomen raken met onszelf en onze eigen belangen, verduistert onze schaduw ons zicht op wat waar is. Het wordt moeilijker om onze interesse vast te houden voor dingen van geestelijke waarde. Het lezen van het Woord wordt moeilijker, het gebed verliest zijn beleving.

Toch is daar de belofte dat, in zover we ons naar de Heer keren, we kunnen vooruitzien naar een toename van licht en warmte in ons hart en onze geest. Duistere staten van onze geest zullen voorbijgaan, zo zeker als de maan haar volheid bereikt. In de woorden van de psalmist:

“Zei ik: Duisternis moge mij overvallen, dan is de nacht een licht om mij heen; zelfs de duisternis verbergt niet voor U, maar de nacht licht als de dag, de nacht licht als de dag....” (Psalm 139: 11,12).

Amen

Lezingen:

Genesis 1: 1-19

Arcana Caelestia 30, 31 (delen).